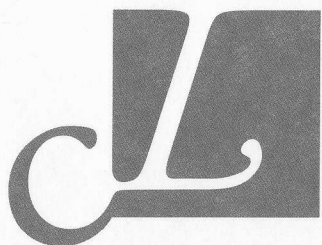

Câmpul de lectură

POEȚI BASARABENI CONTEMPORANI

Prefață, selecție a textelor și note biobibliografice:

Lucia Țurcanu

Descrierea CIP a Camerei Naționale a Cărții
Poetii basarabeni contemporani/pref., selecție a textelor și note biobibliografice: Lucia Țurcanu - Ch.: I.E.P. Știința, 2016 (Combinatul Poligrafic)
160 p. - (Câmpul de lectură; ISBN 978-9975-85-044-2)
ISBN 978-9975-85-044-2
831.135.1(478)-82

Împreună la Combinatul Poligrafic, str. Petru Movila, 35
MD-2004, Chișinău, Republica Moldova
Comanda nr. 61431
© Prefață, selecție a textelor și note biobibliografice: Lucia Țurcanu, 2016
© Întreprinderea Editorial-Poligrafică Știința, 2016
ISBN 978-9975-85-044-2

Aprobat de Comisia de selecție pentru editarea cărții naționale și editat cu contribuția Ministerului Culturii.

Responsabil de ediție: Mircea V. Ciobanu

Redactor: Mariana Belenciuc

Corectori: Maria Cornesco, Tatiana Darii

Redactor tehnic: Nina Duduciuc

Concepție grafică a colecției: Vitalie Ichim

Machetare computerizată și copertă: Vitalie Ichim

Coperta I: Igor Vieru, *Moara de la Cernoleuca* (1970)

Întreprinderea Editorial-Poligrafică Știința,

str. Academiei, nr. 3; MD-2028, Chișinău, Republica Moldova;

tel.: (+373 22) 73-96-16; fax: (+373 22) 73-96-27;

e-mail: prini_stiinta@yahoo.com; prini@stiinta.asm.md;

www.editurastiinta.md

DIFUZARE:

ÎM Societatea de Distribuție a Cărții PRO-NOI,

str. Alba-Iulia, nr. 75; MD-2051, Chișinău;

tel.: (+373 22) 51-68-17, 71-96-74; fax: (+373 22) 58-02-68;

e-mail: info@pronoi.md; www.pronoi.md

Toate drepturile asupra colecției „Câmpul de lectură”, inclusiv asupra acestei ediții, aparțin Întreprinderii Editorial-Poligrafice Știința.

Descrierea CIP a Camerei Naționale a Cărții

Poezii basarabeni contemporani/pref., selecție a text. și note biobibliografice: Lucia Țurcanu – Ch.: Î.E.P. Știința, 2016 (Combinatul Poligraf.) – 160 p. – (Col.: „Câmpul de lectură”, ISBN 978-9975-67-968-8)

ISBN 978-9975-85-044-5

821.135.1(478)–82

Imprimare la Combinatul Poligrafic, str. Petru Movilă, 35,

MD-2004, Chișinău, Republica Moldova

Comanda nr. 61431

© Prefață, selecție a textelor și note biobibliografice: Lucia Țurcanu, 2016

© Întreprinderea Editorial-Poligrafică Știința, 2016

ISBN 978-9975-85-044-5

CUPRINS

12 | Poezia contemporană din Basarabia. Generații și paradigme

18 | Notă asupra ediției

Liviu DELEANU

19 | Litografie

20 | Risipă

20 | Ore

Alexandru ROBOT

21 | Acorduri pentru prințesa trupului

21 | Madrigal

22 | Pastorală

Emilian BUCOV

23 | Cireși, cireși

23 | Mi-i dor de țara cu cireși

Nicolai COSTENCO

24 | Rapsodie basarabească

26 | Finalul lui Don Quijote

George MENIUC

27 | Colindul cerbului

28 | Gauguin

29 | Toamna lui Orfeu

30 | Vasul-nălucă

Paul MIHNEA

31 | Bucolică

31 | Van Gogh

31 | „Mă paște moartea-n fiecare floare...”

Andrei LUPAN

33 | Fata nopții

33 | Tainul încrederii

Respect pentru Petru ZADNIPRU cărți

- 35 | Moldovenii
- 35 | Băieții veniți de la țară
- 36 | Preferință

Valentin ROȘCA

- 37 | Podgorean
- 37 | Monolog la bucătărie
- 38 | Sufletul veghează lângă geam...

Aureliu BUSUIOC

- 39 | Bătrânul Poet
- 40 | Evoluție
- 41 | Ploi
- 42 | Frumoasă doamnă

Emil LOTEANU

- 43 | Metamorfoză
- 44 | ***Suflete, suflete

Grigore VIERU

- 46 | Ștergarul vârgat
- 47 | Formular
- 48 | Inel de logodnă
- 48 | Făptura mamei
- 48 | Litanii pentru orgă (fragmente)
- 48 | (***) A căzut cerul din ochii tăi
- 49 | (***) Nu am, moarte, cu tine nimic)

Victor TELEUCĂ

- 50 | Cântec vechi de când lumea
- 51 | El

Anatol CODRU

- 52 | Pietrarii
- 52 | Piatra de citire
- 53 | Ce iarbă!
- 53 | Și va fi atât de simplu...

Gheorghe VODĂ

- 54 | Botez
- 54 | Căinii
- 55 | Pasiune

Ion VATAMANU

- 56 | Bătrânul și țara lui
- 56 | Peisaje cu flori de mazărice

Liviu DAMIAN

- 60 | O temă și o teamă
- 60 | ***Ce-i poezia? Un altoi
- 61 | Cadă cu apă fierbinte

Dumitru MATCOVSCHI

- 62 | Baștină
- 62 | Să te plâng, iubire?
- 63 | Ion

Nicolae ESINENCU

- 64 | Poem
- 64 | Copilul teribil
- 67 | Epitaf

Mihail Ion CIBOTARU

- 68 | Temerea de obișnuință
- 68 | Femeia care cântă
- 69 | Femeia îmbrăcată în foc

Iulian FILIP

- 70 | Cu un singur nume
- 70 | Memorie
- 71 | Colindători

Vasile ROMANCIUC

- 72 | Busuioc
- 72 | Cuvintele
- 72 | Rana
- 72 | Luminați de-un mac

73 | Leonida LARI
74 | Miraj
74 | Centaurul

Marcela BENEĂ
76 | *** Cine râde aici?
76 | Potcoave de diamant
77 | *** Dimineată cu mers însângerat
78 | Ticsite pe un singur pământ

Nicolae DABIJA
80 | Ochiul al treilea
81 | Ea era așa frumoasă...
81 | Baladă

Leo BUTNARU
82 | Poem din ziua când s-a scumpit sarea
84 | Diogene
84 | Dragoste

Ion HADÂRCĂ
85 | Lumină
85 | Țară de viori
85 | O lună de beton

Leonard TUCHILATU
86 | *** Am să te cunosc
86 | Ca la breaza

Arcadie SUCEVEANU
87 | Cavalerul Florii de Măceș
87 | Mașina apocaliptică
89 | Cucul din cusătură
90 | Ferestre stinse de îngeri

Nicolae POPA
92 | Locul unde
92 | Loc luminos
93 | Cheagul nopților
94 | Autor

Emilian GALAICU-PĂUN
96 | Înălțarea
97 | „de la creier la sex pusă șira spinării...”
97 | „jaluzelele – fața mea e-o răzătoare...”
98 | Pietă

Teo CHIRIAC
99 | Stampă
99 | Poemul civilizator
100 | Roata

Eugen CIOCLEA
103 | Rampa
104 | Căderea liberă
105 | Prindere de câine roșcat
106 | *** Hai să dormim, iubito, pe podea
107 | Orgoliu

Andrei ȚURCANU
108 | Ars poetica
108 | Ritm primordial
109 | Moartea lupului

Lucreția BÂRLĂDEANU
111 | Ars poetica
111 | Presentiment
112 | *** M-am zbatut

Leo BORDEIANU
113 | Ca să nu te uit
113 | O, mamă

Vsevolod CIORNEI
114 | Exhibiție
115 | Am ars poetica

Călina TRIFAN
116 | Dănuire
116 | Ți-am trimis, frate
116 | Inimă în floare

117 | Preaviz
117 | Tărănă
Respect pentru oameni și cărți

Grigore CHIPER

118 | *** E vară, atâta mi-am zis

118 | Falset

119 | Ridici mâna

119 | Lecția despre cub

Irina NECHIT

120 | Casa intoxicată

120 | Arc

121 | Haina de sărbătoare a tristeții

121 | Ești aici?

Ghenadie NICU

123 | *** Frenetic

123 | Eheu!...

123 | „păi doamnelor și domnilor...”

124 | „doamne tu carele le știi pe toate...”

Nicolae LEAHU

125 | A

127 | (Pre)facerea

131 | Baladă

Dumitru CRUDU

132 | *** să fii singur ca un

132 | Dimitrie

133 | Cel mai greu

133 | *** Stau pe un scaun

134 | *** altădată deschideam ochii

Ștefan BAȘTOVI

135 | Mireasa

135 | Cupidon împinge luna ca să răsară

136 | Fuga

136 | Elefantul promis

Iulian FRUNTAȘU

137 | *** gurile noastre care se iubesc în momentul de față

137 | Poem

Silvia CALOIANU

138 | Fără metafore

138 | Ningea topit

139 | Nimic despre dragoste

Margareta CURTESCU

140 | *** să scrii un poem simplu de tot

140 | Poem fisurat

141 | Lanțul de sânge

Maria ȘLEAHIȚCHI

142 | Dumnezeu n-a murit

143 | Vocaliză în c minor op. 12.13

Ana RAPCEA

144 | O poezie care poate fi ultima

144 | Din mers

145 | *** Să-ți prinzi tristețea, fluture de aur

145 | *** Ultima zi n-a mai găsit cu rost să se ascundă

Liliana ARMAȘU

146 | Despre cea care te lasă fără...

147 | Poem de leagăn pentru oameni singuri

148 | Monastică

148 | Călugărița eretică

Alexandru VAKULOVSKI

150 | Prolog

151 | Cronică

152 | Note biobibliografice

Antologia de față cuprinde texte din creația a 51 de poeți contemporani din Basarabia, ordonați cronologic, în funcție de anul debutului editorial, începând cu Liviu Deleanu (debut în 1927) și încheind cu Alexandru Vakulovski (debut în 2002). Am decis să nu includem alți douămiiști, deoarece, abia intrați în literatură, aceștia ar avea nevoie de puțin timp pentru o rânduire firească a valorilor și o reliefare.

Selecția poemelor s-a făcut în așa fel încât fiecare grupaj să fie cât mai relevant în ceea ce privește diversitatea tematică, lingvistică și prozodică a operei fiecăruia dintre autorii antologați. Textele au fost preluate din primele ediții ale volumelor și doar în câteva cazuri (Emilian Bucov, bunăoară) s-a lucrat cu ediții de genul *Scrieri alese* sau *Opere* (dat fiind numărul foarte mare de cărți irelevante din unghi estetic ale acestor autori).

Din considerente didactice, am încercat să ținem cont de recomandările din Curriculumul la limba și literatura română pentru învățământul gimnazial și cel liceal, dar de multe ori judecățile noastre despre poezia veritabilă nu au coincis cu cele ale autorilor curriculumului.

În transcrierea textelor editate inițial cu caractere chirilice, am respectat normele ortografice actuale, de aceea, în cazuri rare, s-au produs dezacorduri în rimele ce conțin verbul *sunt*.

Această antologie nu ține neapărat să impună un canon al poeziei contemporane din Basarabia. Scopul nostru este să propunem un punct de vedere asupra textelor unor autori lăsați uitării, marginalizați sau, dimpotrivă, nemeritați de mediatizați și să oferim o nouă deschidere către poezie.

LITOGRAFIE

Prolog:
o cafenea ca pe o pânză de Van Gogh...

Mese strâmbe. Fum. Un cap zburlit –
și-un ceas pe veci la 3 încremenit.

Ungher:
Parșiva și blonda Marie,
în rochie lungă și sură,
c-un cap de stafie
și-un muc de țigară în gură...

Un cot proptit pe masa de biliard...
Tâmpile și buzele îi ard.

Mister:
în aburul și fumul din oglindă
stă craiul de ghindă –
Valetul de cupă, în semne de foc.

O carte de joc.

Blonda Marie,
vopsită ca o jucărie,
crispează un zâmbet și-l cheamă cu ea...

Ha! Ha! Ha!

Sus – un paing
țese luminișuri ce se sting.

În fund, la o masă, haimanaua,
cu brațele sub frunte-ncrucșate,
visează paradisul: mahalaua
mireselor de noapte și păcate.

Mai jos se joacă evanghelic: 66 –
un joc viclean – toți hoții și betegii
pot sta perechi, în rând l-aceiași masă
cu Damele de pică și cu Regii...

(*Glod alb*, 1940)

RISIPĂ

M-am risipit și iar m-adun	De-acolo scot un nou cuvânt
De pe pământul meu străbun:	Ce nu-l găsii în altă parte.
De-aici alegu-mi apă vie,	Și iar purced a le împarte
De dincolo – statornicie,	Și risipi în patru zări
De-aici îmi aflui crezământ,	Din fundul negrei călimări.

(*Cartea dorului*, 1968)

ORE

Oră de piatră,	Toate clipele spulberate
Oră de apă,	Sunt gata
Oră de foc,	Să rădă și să șteargă săgeata
Oră a vechiului joc	Pârdalnicului semn avan
De-a fi sau a nu fi,	De pe negrul cadran,
Când tremură steaua-n tării,	Atunci când bați neoprită-n loc,
Când tresar rădăcinile,	Clipă de piatră,
Când se-ating beznele cu luminile	Clipă de apă,
Și toate,	Clipă de foc.

(*Cartea dorului*, 1968)

Alexandru ROBOT

ACORDURI PENTRU PRINȚESA TRUPULUI

Viori își descărcară strigările de pleavă
Și sulița oștirii se închidea în fier.
Un râu își deslușise plecarea cu otavă,
Vărsând înfățișarea unui al doilea cer.

Ți-am sărutat purpura cu sângele pe discuri,
Iar dansul tău, prințesă, l-am apucat în dinți
Și nou pe liră psalmul te pedepsea din piscuri,
Cu rănille păstrate în hoitul meu de prinț.

A început în țară amurgul ca o ciurdă,
Cu țeasta lămurită de fluier de caval.
Subt cască începuse o melodie scurtă
Și barba suverană a craiului vasal.

Din citeră câmpia te descânta bucolic
Și-o urmă-ți prinse talpa ca un picior de cerb,
În carnea ta păcatul chemase melancolic
Velurul coapsei albe a sceptrului de șerb.

Luna venea din surlă cu cântecul în mână;
Pe două țate lumea creștea singurătăți.
Prințesa poftii mele își despletea-n fântână
O goliciune caldă vândută prin cetăți.

(*Apocalips terestru*, 1932)

MADRIGAL

Oglinda te îmbată, fereastră și fântână,
Cu ramuri cântătoare prin umbra ta rănite;
Din cina lui un șarpe veninul îți trimite,
Și sânilor le fierbe mireasmă de cadână.

Când luna călărește aurăria văii,
 Și-ți trece peste umăr un flaut de răcoare,
 Văd mâna ta cum intră-n lăută ca o floare,
 Sunând pe-o coardă toate oglinzile odăii,
 Fiindcă se îmbracă în straie roșii Domnul,
 În parc se încovoie sub pomi sutane roșii;
 Când zidul îți învie cu arcuri noi strămoșii,
 Adună-ți în potire ca o licoare somnul.
 Grădina-ți înflorește în palmă ca s-o scuturi,
 Și luna care cată piciorul tău prin iarbă,
 Un fund amar de cupă întinde ca s-o soarbă,
 Efebul care strânge metafore și fluturi.

(*Somnul singurătății*, 1936)

PASTORALĂ

Tălăzuire albă ca zorile de turme
 Plecate spre o țară de fragede pășuni,
 Unde vor paște iarba crescută pe vechi urme,
 Pe șesuri încălzite de suflet de străbuni.

În fluierile triste-și pierd mâinile păstorii
 Și peste șoapta verde a câmpului sar iezii.
 Iar seara, când cu noaptea în traista lor vin norii,
 Stă turma și în lână au adormit zăpezi.

Mieii trezesc cu setea din somnul lor fântăna
 Și turma pleacă iarăși cu doina după ea;
 O cumpănă îi face semnul domol cu mâna,
 Pentru un flaut subțire tristețea e prea grea.

M-aș risipi prin iarbă să-ngraș cu jertfă nouă,
 Când turmele vor trece, să cresc sub pașii lor,
 Tălângile să-mi pună un clinchet lângă rouă
 Și vântul să mă culce pe fluier lângă dor.

(*Somnul singurătății*, 1936)

Emilian BUCOV

CIREȘI, CIREȘI

Cireși, cireși...

Atâta floare

Abia încape-n ochii mei.

De m-aș găti de-nsurătoare,

Din pomi aș face vornice.

Mi i-aș trimite la mireasă

S-o-mbrace în petale vii

Și-apoi să mi-o aducă-n casă
 Sub ramurile argintii.

Dar nu mă-nsor deocamdată,
 Ci strâng mireasma amețit.

Cireși, cireși, de-o mândră fată

Eu astăzi m-am îndrăgostit...

(După *Opere alese*, 1954)

MI-I DOR DE ȚARA CU CIREȘI

Aripi de șoim să am aș vrea –
 că pasul este prea încet –
 să zbor pân' la iubita mea,
 ca să-mi ajung dorul din piept.

Și fulger să mă fac aș vrea –
 săgeata zboară prea încet –
 s-ajung până la maica mea,
 ca să-mi întrec dorul din piept.

Mi-i dor de șuiet de izvor...

De graiul strămoșesc mi-i dor...

Săgeată să mă fac aș vrea –
 că șoimul este prea încet –
 să zbor pân' la iubita mea,
 ca să-mi ajung dorul din piept.

Mi-i dor de țara cu cireși.
 Mi-i dor de șuiet de izvor.
 Mi-i dor de doine haiducești.

De graiul strămoșesc mi-i dor.

(După *Opere alese*, 1954)

Mi-i dor de doine haiducești...

RAPSODIE BASARABEANĂ

Dragoste, răspunde-mi, n-ai vrea undeva să fim la țară,
Cam pe-atunci când pitpalacul scoate puii în secară;
Când în nopțile profunde, luna ca o alămăie,
Somnoroasă, lânzește peste adormite grăie.
Codrul poleit, sub poale cu privirea lui adâncă
De mister, va da urechii doar murmurul de sub stâncă
Al izvorului. Pârâul, printre foi de brustur, late,
Gângăvind, tot ochiuri-ochiuri, luciul stelelor va zbate.
Nu te teme! Nu-i nimica. Hai, descultă, pe poteci
Știi, potecile de codru umede mereu și reci.
Ține-mă de braț ori vino, lângă piept de te lipește:
Nu e nimeni, din hățisuri numai frica ta privește.
E-ntr-un loc poiana unor de demult uitați haiduci
Care-au putrezit prin temniți, în cătușe și butuci.
Amintirea le-o păstrează cântecele din popor
Nu te-nfiora: șoptește codrul rugăciunea lor.

Dragoste, eu am la țară o căsuță de văzduh,
Are prispă muruită și o streășină de stuh.
În ferestre, după gratii, ard mușcate în vazoane
Și-n ungher un mac c-un licăr de lumină la icoane.
Ai să intri, dar ia seama, nu sta mândră, ci să-ți pleci
Tufa asta de tăciune, pragul când va fi să treci.
Nu că-i joasă ușa, însă, se cunoaște din vechime:
Fără-nchinăciune-n casa omului nu intră nime.
Ai să vezi o laiță largă, peste ea un țol vărgat
Și un păretar, pe-o spată de bunica mea lucrat.
La un capăt, căpătăie până-n bagdadii clădite,
Și pe grindă o Psaltire și-alte lucruri învechite.
Am să scot dintr-o firidă o garafă de rachiu
Cu pojarniță. Pe-o tavă răzășească am să-ți viu
C-un colac în șapte vițe și un fagure de miere:
Cu acestea mai prinzi suflet și oleacă de putere.

Cred că știi ce-i rânduiala și ce nu am să te-nvăț,
Când cu-o vorbuliță bună, când c-un drăgulean de băț
Și-ai să fii, copila badei, un motan de gospodină
Harnică și certăreață: vrăbiuță și albină.
Cu flăcâii de la coasă, cu vizdogi la cozoroc
Și cu coasele pe umeri, rumeniți de-al zilei foc,
Când, iviți în deal, la cruce, după chiot ai să știi
Ce vor, fiara lor de tineri! de nechează sus, la vii.
Pe măsuța scundă, -n zolnic, aburind dintr-un ceaun,
Repede răstorni un soare de măligă; ce să spun,
Când mai dai mujdeul, brânza și în străchinile noi
Borșul ardeiat ca focul, râde inima în noi!
Înspre masa-n trei picioare tăbărând ca o lăcustă,
Ne mirăm ce-i largă pofta, gătița ce-i de îngustă.
Din cotloane, ploi de fumuri în tăcere se-nverigă
Satul tot adie-a lapte, leuștean și mămăligă.

Eh, iubire, pune dreapta ici, la piept, fă jurământ,
De găsești ceva mai strașnic pe fățarea de pământ!
Să te scoli în zori, pe rouă, când vecinul Dumnezeu
În de ziuă trandafirii și-i plivește de chirău.
Tu, în donița gălbuie, strânsă-n cercuri, încrestată
Cu fier roșu, pe Joiana mergi s-o mulgi după corlată;
Să trimiți, apoi, vițeei la cireadă, când văcarul
Pentru vite ori vreo mândră își revarsă-așa pojarul
Dintr-un fluier. Și dând hrană la cobăi, la câini și porci
C-un obraz de lapte proaspăt la iubit să te întorci.
Mângâierea mea! Lumină! Trup suleget, gât minune!
De-aș putea, tot ce-i pe suflet pe de rostu-lea ți-aș spune:
Cât de albă-ți este pielea, ca o lamură de grâu
Măcinată-n moara nouă-a Neamțului, cea de pe râu;
Cât de fraged ți-este sânul și cât de subțire gleznă;
Cât de gânditori ți-s ochii, cât de-adâncă le e bezna;
Cât de meșter ți-este brațul, unduios în mângâieri
Și sălbatic ți-e sărutul răscolind străvechi plăceri;
Cât e liniștea de-naltă și aducerea-aminte:

Parcă arde-n tine-un munte de iubite oseminte,
Când, alături stând, în miros de lăicere, în cămară,
Bem a dragostei licoare, dulce-așa și-așa amară!

(Ore, 1939)

FINALUL LUI DON QUIJOTE

În jilt
Cavalerul
Tristei Figuri,
Bătrân
De-i ies călții
Prin crăpături,
Cu ochi rătăciți,
Rostogoliți
În părți,
Iar stafile din cărți
Se cațără pe pereți.

În grajd
Rosinanta
Îi cântă romanța
Și răd de se prăpădesc
Măgarul
Și sluga – Sancho Panza.

(Poezii și poeme, 1983)

George MENIUC

COLINDUL CERBULUI

Cerb, în brume învăscut,	Clocoteau poticile,
Nenorocul te-a păscut...	Răbufneau halicele,
Îngâmfat și nărăvaș,	Prin zăvoaie, prin tufari –
De ce mi te lăudași?	Numai boturi de ogari!
Și-n poieni paști iarbă verde,	
Unde nimeni nu te vede,	Vai, cum ai boncăluit,
Și bei apă din izvoare,	Când sub coastă te-au rănit!
Unde stelele coboară,	Vai, ce flori, ce dalbe flori
Și ai cărduri de prieteni	Ți-au întins pătucul lor,
Prin desimile de cetini,	Cerb ochios, cerb tretior!
Și ți-s urmele cu rouă	
Când e muntele în prour,	Umbra ți-a rămas pe ape,
Și nu-ți pasă de potăi,	Ochișorii prin hârtoape,
De halice și de găi...	Cornițele rămuroase –
Câte coarne, cornurele,	Pentru buciume frumoase,
N-are bradul rămurele,	Pielea – pentru păcurari,
N-are șoimul zbor mai iute,	Hâlcile – pentru ogari,
Surda ghearele-și ascute.	Ungheaua – pentru păhărele,
	Să bea păunași din ele...

N-ai putut să-ți fereci gura,	Geaba mi te îngâmfași,
Să te porți mai cu măsură?	Geaba mi te lăudași!
În codruțul inverzit,	Ai zbura pe mândru-ți plai
Când strigai nestăpânit,	Fără alte griji încai.
Văile s-au răscolit,	Ai bea apă din izvoare,
Buciumul a gomonit,	Unde stelele coboară.
Vânătorii s-au trezit,	Urmele înrourate
Vânătorii Lerului	Nu ți-ar fi, în munți, uitate.
La marginea cerului.	Țintățul și drăgălaș,
În dumbrava de aramă	De ce mi te lăudași?

(Vremea lerului, 1969)

În Hiva Oa, pe țârmu-i lăut în mirodenii,
Am o colibă-n care vopselile îmi țin.

Te zămislesc, femeie, dospită din vedenii,
La margine de mare, pe pânza mea de in.

O trudă grea: din purpur, din umbră și lumină
Să prind întreg fiorul ce îl strecori în mine.

Încinsă doar cu frunze și în găteți cerești,
De sub sprâncene negre, tânjesc să mă privești.

Nu-i rece armonia din linii drepte, pure?

Și toate chiar sunt drepte și pure-n infinit?

De ce bizari sunt munții și negurile sure?

A fost cândva în lume ceva desăvârșit?

Genunea și noianul întinderii de apă

Vor să culeagă stele, în undă să le-ncapă.

Ce-i cremenea banală? O țandără-n scântei.

Și totuși are farmec asimetria ei.

Abia m-ating de pânză, de flacăra culorii,

Că mierlele îți cântă pe umeri și pe gură.

Mătasea pielii brune, mireasma și căldura:

Agavă înflorită în fuga unei ore.

Ce stea în zarea lumii, ce aprig vânt, iubito!

Centaure plini de taină răsar pe litoral:

Cel sprinten este Timpul, cel galeș e Urâtul,

Cel năzdrăvan e Gândul, cu aripi de coral.

Te duci. Și-n largul mării îți fulguie barizul.

Mă-ntorc ca și flamingo la cuibul părăsit.

De șevalet m-apropii înfiorat de briză

Și îmi ridic penelul în lacrimi tăvălit.

(Florile dalbe, 1979)

TOAMNA LUI ORFEU

...Trenul se puse în mișcare, contemplam din cupeu
Cum aleargă înapoi: halte, poduri, salcâmi.

Alergam și eu, ca stâlpii de telegraf, înapoi,
Înapoi spre tine, văzându-te-n gară,
Prin tufișurile aprinse de soarele roșu,
Prin ploaia ce-și vărsa lacrimile pe geam.

...Avionul decolă în azurul grozav
Și orașul ațipi, ca o turmă lângă ape.

Zbura avionul, dar parcă nu zbura
Pe deasupra troienelor albe, de calcar,
Înghetase soarele pe aripile lui,
De unde tu-mi fluturai cu batista.

...Vaporul ieși în larg, elegant,
Din ceață se tânguiau pescărușii.

Țârmul se clătina, alungit,
Buiau talazurile negre la proră.
Nu era nimeni pe mare, dar eu te zăream
Cu ghiociei în mână pe cheiul pustiu.

...Luna își anina de nuc coșița
Într-o toamnă brumată și nouă.

Tu erai de mult plecată în lume.
Greierii amuțiră și ei în grădină.
În solitudinea nopții vedeam cum răsai:
Din iarbă, din aer, din valuri.

(Toamna lui Orfeu, 1983)